

[Søren Jensen.]

mindre er det et lille erhverv og nogle små husdyr, som vi meget dårligt kan undvære. Biavlen er i dobbelt betydning et bierhverv, og det er ikke store indtægter, den enkelte høster. For mange er det vel også mere glæden ved arbejdet med bierne end fortjenesten, der ses på. Ved nærmere undersøgelse af hele denne sag bliver man imidlertid hurtigt klar over den store betydning, biavlen har for landet som helhed. Man behøver kun at se på opgørelsen over honningværdien og tænke på den store betydning, biavlen har for frugtavlens og landbrugets frøavl. Jeg er derfor enig i, at dette lovforslag bør nyde fremme.

I en tid, hvor vi er vant til at se lovforslag, der drejer sig om store millionbeløb, vækker et forslag som dette glædelig opmærksomhed. Der er ganske vist tale om en forhøjelse af tilskuddet, men denne forhøjelse er for mig at se beskeden og tjener et godt formål. Ja, man kan måske sige, at den vil tjene sig selv ind mange gange.

Der er foreslået en ændring i organiseringen af det fremtidige arbejde for at nå frem til en mere effektiv bekæmpelse af biernes smitsomme sygdomme. Det kan alle parter vel være enige om at bidrage til. Der er imidlertid enkelte ting i lovforslaget, som jeg vil finde det naturligt at vi går nærmere igennem i et udvalg, eventuelt sammen med de interesserede parter. I øvrigt kan jeg tilsige mit partis støtte og takker den højtærede minister for lovforslagets fremsættelse.

Gertie Wandel: Som allerede nævnt går dette lovforslag ud på en revision af en lov, som har virket godt. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl i biavlerkredse om, at der er nået gode resultater i de år, der er gået; men man mener altså, at man kan komme endnu videre. Man ønsker en ny opbygning, man ønsker koncentration, en fastere opbygning. Man ønsker, at statens bisygdomsnævn skal være direkte ledende; der skal være flere inspektører og færre tilsynsmænd.

Selv om jeg er klar over, at de resultater, der videnskabeligt er opnået i de sidste år, viser, at en større koncentration er nyttig — der er opnået meget fine resultater enkelte steder, hvor man har sat stærkt ind — synes jeg dog, at tilsynsmændene fortsat skulle

have deres plads. Jeg er klar over, at man regner med fremtidig at have 400 tilsynsmænd, men det er dog en nedgang, og jeg kunne have lyst til i udvalget at se på, hvad der kan gøres for at bevare så mange som muligt af disse tilsynsmænd.

Den foregående ærede ordfører sagde, at biavlen er et meget vigtigt erhverv herhjemme, men jeg må også sige, at biavl er en amatørvirksomhed. Det er ikke megen fortjeneste, der er derved, men til gengæld er tilsynsmændene til megen nytte rundt omkring. Vi kan ikke undvære biavlerne, og der skal oplæres nye biavlere. De folk, som sidder ude omkring som tilsynsmænd, er som rådgivere aldeles fortrinlige. Jeg kan godt se, at de på mange punkter er mindre effektive end de nye inspektører, og jeg håber blot, at de kan få deres plads ved siden af disse. Jeg ser i lovforslaget, at de beholder deres autorisation, de skal eventuelt blot gennemgå nogle kursus; det synes jeg er meget nyttigt, og det vil også hjælpe.

Men som sagt, det er et lille hjertesuk over koncentrationen; der er hygge ved den lokale sagkundskab, og den tjener os på mange punkter. Jeg beder om, at vi i et udvalg undersøger muligheden for, at der kan blive nogle tilbage af den lokale sagkundskab.

Jeg ser til min glæde, at bemærkningerne til lovforslaget ender med, at man først skal indføre disse nye ting efterhånden, og det tror jeg er så helt rigtigt. Hvis man går frem ad den vej, skal det nok gå, og jeg tror, at vi gennem udvalgsarbejdet nok skal kunne opnå at blive glade for lovforslaget.

Morten Larsen: Det foreliggende lovforslag skulle, når det er blevet gennemført, betyde yderligere hjælp til Danmarks biavlere i deres stræbsomme arbejde for at beskytte deres små husdyr, bierne, mod den ødelæggende bipest. Sjældent findes der vel mere kontakt mellem dyr og deres ejere end mellem bierne og biavlerne — for mig at se somme tider for nær og stikkende kontakt — men både bier og biavlere er så flittige, at de fortjener al mulig støtte og hjælp i deres samfundsgavnige arbejde. Det er ikke blot et vist antal kilo sødmefyldt honning, det drejer sig om, det er i høj grad et grundlag for en stor del af landbrugets virksomhed, der er i fare, hvis bierne bukker